

Бізнес з агресором чи вплив на інформаційний простір РФ?

бізнес з агресором чи
вплив на інформаційний простір рф?

Друзі, цікаво, що ви думаєте з цього приводу. Видавництво Старого Лева продало російському видавництву «Манн, Іванов, Фербер» права на публікацію дитячих книжок від майстерні «Аграфка». Мова про дві серії – про слух «Я так чую» і зір «Я так бачу».

Довкола ситуації одразу розгорівся скандал, який розділив суспільство на два табори. В одному українським авторам і

видавцям закидають співпрацю з країною-агресором. Інші кажуть, що це перемога і вчинок Видавництва називають культурною експансією.

Перш, ніж сказати: це співпраця з ворогом і бізнес на крові чи включення українського продукту в російський інформаційний простір, пропонуємо коротко ознайомитися з ситуацією. Отож, розберімо по пунктах, що трапилося.

З чого все почалося?

Скандал вирує вже тиждень і, схоже, не думає вщухати. А все почалося з допису книжкового дизайнера Іллі Стронґовського. 20 листопада на своїй сторінці у фейсбуці він гостро відреагував на повідомлення бренд-менеджерки книгарні «Якабу» Катерини Аврамчук про вихід цих книжок.

«Мотивуйте появу книжок російською в Росії, а отже і безперечного продажу цих імпортованих видань в Україні (насправді ні – згідно з угодою реалізація книг творчої майстерні «Аґрафка» російською мовою заборонена на території України. – По той бік новин). А то тут у нас війна роками, тисячі вбитих, території загарбані, а зробила все це держава, де ваші книжки видали і цими грошима вам за права заплатили. Нічого не муляє?» <http://bit.ly/37GwZ4o>

Чому такий розголос?

Аби на місці ВИдавництва Старого Лева було одне з багатьох інших видавництв на українському ринку, ніхто б, мабуть, і не помітив, що сталося. Або спустили б усе на гальмах. Однак це провідне видавництво з чіткою проукраїнською репутацією (принаймні дотепер). Серед їхніх прихильників багато інтелектуалів з активною громадянською позицією. А до своїх, як то часто буває, вимоги суворіші.

Офіційна позиція

1. У ВСЛ повідомили, що їм важливо показувати, що український

культурний продукт – самодостатній і конкурентоздатний на всіх ринках. «У російському інформаційному колі насаджені стереотипи про Україну меншовартісну, недолугу, ні на що не здатну. А тут видання української книги, яка перемогла на багатьох конкурсах у світі, видана багатьма мовами, як свідчення того, що українська книжка крута» <http://bit.ly/2XPXtMr>

2. Художник Андрій Лесів зі студії «Аґрафка» розповів, що гонорар вони перерахували у фонд «Повернися живим», а видання книжок розглядають як «культурну експансію». «Наш гонорар за продаж ліцензії переказаний на рахунки Повернись живим, про що що ми не маємо звички оголошувати публічно. Видання наших книг розглядаємо як культурну експансію у вороже культурне середовище»